

sudku vydati vymáhajícím věřitelům část pozemku p. č. 740 a zasaditi na hranici kamenný sád. Toto jednání, které má býti dlužnicí provedeno, jest zastupitelné, neboť priorání části pozemku p. č. 740 v určené hranici může provésti i strana vymáhající, i kdokoliv jiný, ale i zasažení kamenného sádu na hranici může býti provedeno i vymáhajícím věřitelem i kýmkoliv. K vymožení těchto nároků má tedy navrhovaný způsob exekuce podle § 353 ex. ř. v zákoně oporu. To však neplatí o nároku, aby se dlužnice zdržela zásahu do vlastnictví uvedené části pozemku. Při tomto nároku jde o jednání, které jest výlučně závislé na vůli dlužnice, jde tu o jednání nezastupitelné a může býti předsevzato nezávisle na oněch jednáních, k nimž dlužnice podle vykonatelného rozsudku jest povinna. K vymožení tohoto nároku nejsou tudíž navrhované exekuční úkony podle § 353 ex. ř. přípustné a nebylo proto dovolacímú rekursu v tomto směru vyhověno.

Čís. 12764.

Ani za platnosti zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. nelze v knihovním řízení předběžným vyřízením dodatečně vyžadovati řádnou plnou moc (§§ 77 a 95 knih. zák.).

Tím, že soud prvé stolice neodmítl rekurs pro nedostatek plné moci, nebyl vázán soud druhé stolice.

(Rozh. ze dne 1. září 1933, R II 280/33.)

K návrhu města B. povolil knihovní soud poznámku, že Městská spořitelna v K. splynula s městskou spořitelnou v B. Rekursní soud odmítl rekurs podaný Dr. Jaroslavem Ř-em v zastoupení města K. a Městské spořitelny v K. Důvod y: Věc, o kterou jde, se týká jednak žadatelky, jednak Spořitelny v K., jednak obce města K., která jako zakladatelka městské spořitelny v K. má podle § 75 stanov v případě zrušení spořitelny obdržeti čisté její jmění, zbývající po úplném uspokojení všech jejích závazků. Stížnost však byla podána a podepsána Dr. Jaroslavem Ř-em, který neprokázal plnou moc k podání této stížnosti jménem řečených mandantů. Předložená plná moc mu dne 8. února 1932 městem K. udělená, zmocňuje ho k zastupování města jen před ministerstvem vnitra, nikoliv před soudem. Další předložená plná moc ze dne 6. ledna 1933 nezmocňuje jmenovaného právního zástupce ani k zastupování města K., ani k zastupování Městské spořitelny v K., ježto plná moc ta je opatřena jen pečeti města K. a podpisem starosty a pak podpisem předsedy Spořitelního výboru městské spořitelny v K. k 31. prosinci 1924, ač dle stanov soudu předložených (§ 23) by musela plná moc jmenovanou spořitelnou udělená býti podepsána předsedou neb jiným voleným členem ředitelství a vedoucím úředníkem nebo jeho zástupcem nebo jiným úředníkem, jemuž byla udělena prokura. Plná moc městem K. udělená by musela býti opatřena podpisy starosty obce a člena obecního zastupitelstva. Ježto tedy předložené plné moci Dr. Jaroslava Ř-a nezmocňují, aby jménem svých

udánlivých zmocnitelů je před soudem zastupoval, ježto tedy neprokázal své oprávnění k rekursu a v řízení knihovním není přípustno vyžadovati dodatečně řádnou plnou moc předběžným vyřízením (§§ 77 a 95 knih. zák.), rozhodl soud rekursní, jak shora uvedeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Městské spořitelny v K. proti odmítacímu usnesení rekursního soudu.

Důvody:

Všeobecná ustanovení zákona o základních ustanoveních soudního řízení nesporného ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. platí podle § 1 tohoto zákona jen potud, pokud není ustanoveno něco jiného ve zvláštních zákonech, tedy zejména i v zákoně knihovním. Rekursní soud zcela správně vytkl, že v řízení knihovním ve smyslu §§ 77 a 95 knih. zák. není přípustné vyžadovati dodatečně řádnou plnou moc předběžným řízením, a správně též usoudil, že předložené plné moci Dr. Ř-a nejsou dostatečné k výkazu zmocnění Dr. Ř-a k jednání před soudem jednak jménem města K., jednak jménem Městské spořitelny v K. Poněvadž rekurs, o který jde, nebyl podán oprávněnými zástupci města K., ježto jest podepsán jen psacím strojem slovy: »Město K. Spořitelna v K.«, bez podpisů jejich oprávněných zástupců, a plné moci Dr. Jaroslava Ř-a, jak již bylo uvedeno, nelze pokládati za postačitelé, správně rekursní soud odmítl rekurs napadeným usnesením. Nemá opory v zákoně názor stěžovatelův, že, an soud první stolice neodmítl rekurs pro nedostatek plných mocí, byl tím vázán soud druhé stolice a že se, odmítnuv přes to rekurs, dopustil zmatečnosti. Proto rekursu nebylo vyhověno a odkazuje se ke správným důvodům napadeného usnesení, které vývody rekursu vyvráceny nebyly. Podle §§ 77 a 95 knih. zákona nutno mimo zvláště v zákoně uvedené výjimky bez předběžného výměru rozhodnouti ve věci samé a ve výměru výslovně říci, zda žádosti se vyhovuje či zda se zamítá. Opačné vývody a úvahy stěžovatelovy nemají zákonného podkladu. Nedostatek řádné plné moci ustanovením § 77 knih. zák. vyžadované ostatně není vadou formální, kterou by bylo lze odstraniti podle §§ 89 a 100 jedn. řádu.

Čís. 12765.

Nebylo-li nejpozději při rozvrhovém roku prokázáno, že se kauce pro vedlejší závazky vztahuje i na starší než tříleté úroky a na interkalární úroky za dobu po příklepu, nelze je přikázati v knihovním pořadí.

(Rozh. ze dne 2. září 1933, R I 490/33.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost, jež byla příklepna dne 6. května 1932, přikázal soud první stolice v knihovním pořadí Občanské záložně v J. jistinu se 7% úroky ode dne 1. ledna 1929 do dne příklepu s 6% úroky z prodlení za tutéž dobu, nepřikázal jí však 7% interkalární úroky za dobu po příklepu. Re-